

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 4T/218/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717010720
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Štubniaková Kochanová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6717010720.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zuzany Štubniakovej Kochanovej a prísediacich Mgr. Dušana Kočlíka a Petra Dávída v trestnej veci obžalovaného A.. E. H. pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2, ods. 4 písm. a/ Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.12.2020 vo Zvolene, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný

A.. E. H., X.. XX.XX.XXXX Y. H., V. L. G. K. XX, S. F., V..Č.. H. Č.. X, L. K., S. R.,

sa podľa § 285 písm. c/ Tr. poriadku o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen č. k. 2 Pv 173/16 zo dňa 15.12.2017, pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2, ods. 4 písm. a/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby minimálne od roku 2007 do 14:44 hod. dňa 14. 11. 2015 v priestoroch garáže rodinného domu č. XXX v obci G. K., S. F., ako aj v trezore v spálni bytu na ulici P. XX Y. J. a ďalších doposiaľ nezistených miestach si nezisteným spôsobom zadovážil a následne držal doposiaľ nezisteným spôsobom nelegálne vyrobenú, resp. poskladanú krátku ručnú palnú zbraň - samonabíjaciu pištoľ zn. Č.B. H. XX, F. X H. Z., bez výrobného čísla, ktorá z technického hľadiska v zmysle § 4 ods. 2 písm. g), písm. h) zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive patrí medzi zbrane kategórie A - zakázané zbrane,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal dňa 15.12.2017 na Okresnom súde Zvolen obžalobu pod č. 2 Pv 173/16/6611-34 na obžalovaného A.. E. H. (ďalej len „obžalovaný“) pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2, ods. 4 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr. zákona.

Súd rozhodol vo veci rozsudkom zo dňa 20.01.2020, ktorým uznal obžalovaného za vinného zo skutku tak ako je tento vymedzený v obžalobe a odsúdil ho na trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov, ktorého výkon podmienenečne odložil s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 50 mesiacov. Zároveň uložil obžalovanému aj trest prepadnutia veci a 1 ks krátka ručná strelná zbraň - samonabíjacia pištoľ B. Č. H. XX, F. X H. Z. bez výrobného čísla.

Následne Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 3To/90/2020 zo dňa 01.07.2020 rozsudok Okresného súdu Zvolen v celom rozsahu zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom

rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Vo odôvodnení uznesenia zároveň uložil okresnému súdu vykonať nové hlavné pojednávanie, na ktorom bude prihliadať len na dôkazy vykonané zákonným spôsobom a následne tieto dôkazy vyhodnotiť rešpektujúc ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. poriadku, s prihliadnutím na ustanovenie § 168 ods. 1 Tr. poriadku.

Súd po vrátení veci zo strany odvolacieho súdu obžalovaného a obhajcov vyzval v zmysle ustanovenia § 277 ods. 5 Tr. poriadku, či súhlasia so zmenou v osobe predsedu senátu z dôvodu, že pôvodne konajúca sudkyňa JUDr. Adriána Považanová bola preložená dňom 01.06.2020 na výkon funkcie sudcu na Krajský súd v Banskej Bystrici. So zmenou v osobe predsedu senátu obžalovaný ako aj obhajcovia súhlasili, rovnako súhlasili aj so zmenou v osobe prísediaceho, ktorá nastala pred hlavným pojednávaním v danej veci.

Okresný súd vykonal hlavné pojednávanie následne dňa 09.12.2020, na ktorom v zmysle záverov odvolacieho súdu opätovne vyhodnotil už skôr vykonané dôkazy. Návrhy obžaloby na opätovné vypočutie svedkýň L. D., H. H. E. C. A. A. D., R. Y. R. C. E. G. ako aj vykonanie ďalších dôkazov čítaním listinných dôkazov odmietol. Opätovné vypočutie svedkov súd nepovažoval za dôvodné, nakoľko tieto boli v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní už vypočutí a súd nevzhladol ani iný dôležitý dôvod, pre ktorý by mali byť tieto svedkovia opätovne vypočutí, resp. aby sa hlavné pojednávanie vykonalo znova, tak ako to navrhovala obžaloba.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní v súlade s § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku vyhlásil, že je nevinný. Ďalej využil svoje právo nevyповeдаť. Preto bola podľa § 258 ods. 4 Tr. poriadku na návrh prokurátora prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 23.05.2017 v spise na č.l. 43-49, kedy okrem iného uviedol, že nie je držiteľom zbrojného preukazu ani žiadnej zbrane. Z toho, čo mu je kladené za vinu ho krivo obvinili osoby, s ktorými v minulosti žil ako s družkami a s A. D. bol ženatý. S H. H. E. žil v družskom vzťahu od 01.06.1988 do roku 2007. Majú spolu syna R. H.. Tejto požičal na základe zmluvy o pôžičke na dobu neurčitú 8.000.000 Sk, za ktoré kúpil obchodný dom Š. v J. a dal ho na ňu napísať z dôvodu, že bol ohrozovaný mafiánmi. V roku 2007 ho vyhodila z ich vily na N. F. Č. XX C. XX Y. J.. Keď jej v roku 2007 oznámil, že odchádza zo spoločnej domácnosti a žiadal ju, aby mu vrátila všetko čo si vzájomne dali, alebo vymenili alebo na vrátení čoho sa vzájomne dohodli v prípade ich rozchodu, táto ho krivo obvinila z vydierania, ublíženia na zdraví a nebezpečného vyhrážania, že ju zastrelí krátkou guľovou zbraňou, ktorú vlastní. Za čo bol stíhaný Okresným súdom J. v konaní sp. zn. 3T/171/2011, v ktorom konaní spáchanie skutkov nebolo žiadnym spôsobom preukázané. Bol podmiennečne odsúdený bezprávne na základe skorumpovaného súdnictva SR. V tej veci bol vo väzbe od 09.11.2007 do 30.11.2007. S A. D. sa oženil dňa 29.12.2007 z dôvodu svojej ochrany pred bývalou družkou. V marci 2008 zistil, že A. D. sa za neho vydala len zo zisťných dôvodov, nakoľko bez jeho vedomia v čase, keď bol vo vyšetrovacej väzbe začala rozpredávať jeho majetok, na čo využila generálne plné moci, ktoré jej udelil v čase, keď súd rozhodoval o jeho vzatí do väzby a bol v ťažkom rozporení. Keď sa mu 01.04.2008 priznala, že začala predávať jeho majetok a minula peniaze, tak sa s ňou rozišiel. Keďže jej bol známy spis 3T/171/2011 začala ho vydierať a hrozila mu, že ho udá, že vlastní krátku zbraň a podobne. Na jeho meno si požičala 10.000 € a donútila ho vydieraním, aby sumu 5.000 € vrátil za ňu a sumu 5.000 € jej poslal na účet. Dňa 25.08.2009 sa v obchode so športovými potrebami v L. L. zoznámil s L. D.u. Dňa 01.10.2009 sa odsťahoval do L. L.. Od 31.03.2010 s ňou žil v jej byte na H. N. Č. X do novembra 2013, kedy sa rozhodli presťahovať do K.. Zamestnal ju ako sekretárku a asistentku v spoločnosti OD Š., R..K..S.. Písala mu všetky písomnosti čo sa týka spisu 3T/171/2011. Chodila s ním do J. ako bodyguard. Mal ju v tej dobe veľmi rád, prepísal na ňu všetky automobily, boli ich asi 12 a formou kúpnej zmluvy na ňu previedol dom v J., ktorý mu nikdy nezaplatila a tento predala. Previedol na ňu aj dom v K. Č. XXX. V roku 2013 sa rozhodli, že sa vystahujú na V. K., kde budú spoločne žiť a podnikať. Na Vianoce 2013 alebo 2014 zistil, že L. D. miňa jeho peniaze. Do V. odišiel len on. Po jeho návrate z V. ho začala L. D. vydierať, pričom návod na to zrejme získala z trestného spisu Okresného súdu J. 3T/171/2011. Ďalej uviedol, že táto ho po návrate z V. volala domov do K., čo odmietol. Po zlých skúsenostiach s predošlými ženami mal obavy vrátiť domov do K., lebo si myslel, že ho môže obviniť z nejakého útoku alebo podobne, čo mala naštudované zo spisu 3T/171/2011. V K. si bol zobrať zimné pneumatiky na auto spoločne s Y. D. ako svedkom. Od toho dňa mu L. D. zakázala vstup do ich domu a odmietla mu vydať akékoľvek jeho veci. Po diskusiách a dohovárani mu doniesla písomnosti, ktoré potreboval k spoločnosti S. Š. R..K..S.. Podal návrh na zrušenie kúpnej zmluvy na dom č. XXX Y. K. a na vydanie hnutelných vecí, ktoré mu v jeho dome zostali. Vydala mu len časť z týchto hnutelných vecí. Bolo mu nepochopiteľné, že Advokátska kancelária E.. E. H., S. L. D. prevzala jej právne zastúpenie v konaniach, ktoré s ňou vedie, namiesto

toho, aby z morálneho hľadiska jej ako právnik, otec a čestný človek dohovoriť, že by bolo seriózne, aby vrátila majetok, ku ktorému prišla aj na základe jeho porád s jej otcom. Tento mu na porade 19.11. asi v roku 2015 povedal, že ak sa s L. nedohodnú, L. má dosť dôvodov, aby ho dostala do basy. Preto sa ani nečuduje, že dňa 14.11.2015 o 14.44 hod. telefonovala na políciu, že objavila krátku ručnú palnú zbraň v priestoroch pivnice v rodinnom dome č. XXX Y. K., ktorý si od neho čestným spôsobom kúpila kúpnu zmluvou zo dňa 20.06.2012. Na záver svojho výsluchu prehlásil, že nikdy žiadnu strelnú zbraň nevlastnil a ani nevlastní a je mu podozrivé, že A. D. s istotou identifikovala zbraň, ktorú u neho mala vidieť a ktorú L. D. našla zabalenú v handre v pivnici domu, v ktorom spolu žili a ktorý od neho údajne kúpila.

Svedkyňa L. D. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v novembri 2015 počas upratovania rodinného domu v G. K. Č.. XXX našla v garáži na skrini položenú krabicu vysokú asi 30 cm, širokú asi 40 cm. V nej sa nachádzali v troch stĺpcoch vedľa seba poukladané škatuľky. Medzi nimi trčala handra z pyžama bielej farby s oranžovými prúžkami, v ktorej bolo niečo zabalené. Vedľa nej bol nejaký sprej a obálka. Už nevie v akom poradí veci z krabice vyberala a pozerala. Po vybratí a rozbalení handry z pyžama, v tejto uvidela strelnú zbraň. Táto bola rozobratá, bolo tam len torzo zbrane. Jej tvar bol v podstate zachovaný, nebola ale kompletná. Chýbalo jej niečo v rukoväti. Zbraň bola skorodovaná, strieborná, gravírovaná. Viac ju nevie bližšie popísať. V obálke našla pliešky z dreva, spružinu, zásobník a nejaké šróbiky patriace asi k tejto zbrani. Hneď po tomto zavolala na 158, kde nález zbrane oznámila. Policajti prišli asi v priebehu 15 minút. Ukázala im čo našla. Pýtali sa jej, koho je táto zbraň. Ona im to uviesť nevedela. Nikdy predtým túto zbraň nevidela. Zbraň policajtom odovzdala aj s vecami nachádzajúcimi sa v obálke, ktoré k nej asi patrili. Ona ju neskladala. Povedali jej, že pôjde na expertízu a že ak bude strelby schopná, predvolajú ju na výsluch. Následne bola políciou predvolaná na výsluch, kde vo veci vypovedala. Nevie od kedy tam táto zbraň bola. Do rodinného domu v K. Č.. XXX prišla prvýkrát niekedy v roku 2009 s obžalovaným, ktorý bol jeho vlastníkom. Predtým túto nehnuteľnosť vlastnila K.H. cirkev. Do domu chodievali len sporadicky do septembra 2013, kedy sa tam už nasťahovali. Spomína si, že 14.12.2009 alebo 2010 im do L. L., kde vtedy s obžalovaným bývali, volala známa z K., že im vykradli rodinný dom v G. K. Č.. XXX. Po príchode na miesto zistili, že im zmizlo nejaké víno, vŕtačky a ešte iné veci. Dostali sa im aj do trezora, ktorý mali v spálni. Obžalovaný sa vtedy usmieval, že on vie, čo hľadali. Keď sa ho pýtala, že čo, najskôr jej nechcel povedať čo, ale neskôr jej povedal, že železo. Keď sa ho opýtala, aké železo, povedal, že zbraň. Keď sa ho pýtala, na čo mu bola zbraň a či ju má v dome, povedal, že keď podnikal v J., že ju potreboval na svoju ochranu. Tiež jej povedal, že zbraň v dome nebola. Že ju mohli hľadať koľko chceli. Keď jej povedal, že tam nie je a že ju už nemá, viac po tom nepátrala. V tom čase v podstate začínali spolu žiť. Ona u neho žiadnu zbraň nevidela. Obžalovaný bol „škrečkárom“, mal v garáži aj v dome nanosených plno vecí. Veci pozerala postupne, triedila ich. Poriadok robila aj na základe toho, že obžalovaný dal na ňu oznámenie na súd, že mu odmieta vydať jeho veci z tohto domu. Krabica, v ktorej našla zbraň bola viditeľná. Do garáže chodila denne, parkovala tam auto. S obžalovaným sa rozišli v auguste 2014. Dňa 23.10.2014 sa vrátil so svojou partnerkou z V.. V novembri 2014 si prišiel do domu dva krát zobrať svoje veci. 31.01.2015 si prišiel aj so svojou partnerkou zobrať nejaké veci. Stále mal kľúč od domu aj brány, mohol teda do domu prísť kedykoľvek aj v čase jej neprítomnosti. Po tom čo ju napadol, vymenila dňa 04.04.2015 zámky na bráne. Počas návštev obžalovaného v dome za ním nechodila, pohyboval sa po dome sám. Nevidela, že by niečo do domu priniesol. Vie od obžalovaného, že mal súdny spor so svojou družkou pani E., jednalo sa o vydieranie, nebezpečné vyhrážanie. Mal sa jej vyhrážať, že „jej strelí guľu medzi oči“. Bol z toho nervózný, povedal že to mal spraviť a už by bol z basy von. Súdili sa o S. G. Š. Y. J., kvôli čomu mali potýčku. Obžalovaný chcel, aby s ním chodila ako bodyguard na políciu alebo na súdy. Na súd ho síce sprevádzala, ale zúčastnila sa ako verejnosť len na jednom pojednávaní týkajúcom sa zalepenia fóliami okien obžalovaným na dome Š. Y. J.. Inak ho vždy čakala vonku. Obžalovaný mal v priebehu ich spolužitia asi 15 súdnych sporov s rôznymi subjektami. Nosil si domov aj listiny k jednotlivým spisom. Bol neporiadny, preto mu veci dávala do poriadku. Vzhľadom na ich počet ich neštudovala podrobne. Od obžalovaného nadobudla rodinný dom č. XXX Y. K. kúpnu zmluvou dňa 22.06.2012. Kúpnu cenu 40 000 € mu mala splatiť najneskôr do 15 rokov. V roku 2013 jej dal obžalovaný listinu o odpustení dlhu, overenú notárom, na základe ktorej mu nemusela dohodnutú kúpnu cenu vyplatiť. Tento dom s obžalovaným rekonštruovali najskôr spoločne, bolo to nevyhnutné, nedalo sa v ňom poriadne existovať. Po rozchode s obžalovaným do neho investuje len sama. Začala ho prerábať sama až po odovzdaní zbrane v tejto veci, pretože dovtedy dom bol zaprataný množstvom vecí obžalovaného, ktoré musela vypratáť. 90 % vecí aj po K. cirkevi, vrátane kuchynskej linky aj veci od kukanádooby musela odovzdať obžalovanému. Jediný človek, ktorý v dome vykonával stavebné práce, pomáhal pri prerábke, bol H. B. B. G. K.. V súčasnosti kvôli obžalovanému dom predáva, pretože ju prenasledoval, vyhrážal sa jej aj jej dcére. Dala na neho asi 4

trestné oznámenia. Polícia ich zamietla. Dcére tiež povedal, že si kúpil propán butánovú bombu, aby sa im obom lepšie spalo. Potvrdila tiež, že obžalovaný na ňu previedol aj nehnuteľnosť v J., ktorú spolu predali a obžalovaný si za peniaze kúpil nehnuteľnosť v V. Y. R., ktorú doposiaľ užíva. Bol to len ďalší ťah obžalovaného previesť nehnuteľnosť a následne ju predať, čo potom aj urobil.

Na hlavnom pojednávaní vypočutá svedkyňa H. E. uviedla, že s obžalovaným žila od roku 1988 do roku 2007. Do roku 1992 žili v X., kde sa im narodil syn R.. Obžalovaný v roku 1991-1992 otváral predajňu áut. Od roku 1993 do roku 1996 žila s dcérami v K., kde sa aj zamestnala. Syn R. žil striedavo v K. C. Y. J., kde obžalovaný v tom čase podnikal. V roku 1996 sa vrátila na Slovensko, kde do apríla 2007 žila s obžalovaným v spoločnej domácnosti v J., P. XX. V apríli 2007 sa odsťahovala, ale v tom čase sa ešte nerozišli. O syna sa starali spoločne. V auguste 2007 sa ich vzťahy s obžalovaným začali zhoršovať, hoci naďalej spolu vychádzali. V septembri 2007 ju obžalovaný pozval k sebe na adresu J., P. XX, kedy od nej požadoval za 1 Sk prepis nehnuteľnosti S. G. Š. Y. J., ktorej bola vlastníkom od roku 1997. Ona s týmto nesúhlasila. Keď to odmietla, povedal jej v prítomnosti syna a dcér, že ak to nepodpíše, strelí jej guľu do hlavy. Keď ho jej dcéra upozornila na to čo hovorí a že majú syna Sebastiána, čo s ním bude, povedal, že on pôjde do basy a syn do detského domova. Asi po týždni po tomto incidente, ju obžalovaný fyzicky napadol vonku. Bola vtedy po operácii krčnej chrbtice. Až vtedy išla na neho podať trestné oznámenie, hoci jej predtým známi hovorili, že sa mu aj tak nič nestane, že je veľký manipulátor. S obžalovaným sa potom len súdili, a to tak v súvislosti s týmto napadnutím, ako aj v súvislosti s nehnuteľnosťou, ktorej prepis na jeho osobu od nej bezdôvodne požadoval. Obžalovaný sa dal neskôr dokopy s pani D., ktorá o S. Š. za obžalovaného bojovala ako dračica. Na doplňujúce otázky ďalej uviedla, že nemá vedomosť, že by mal obžalovaný zbrojný preukaz. Má vedomosť, že obžalovaný mal asi od roku 2000 zbraň. Mal ju uloženú v spálni v trezore v J., X. P. XX. Kúpil ju od Y. R., ktorý mu sústavné nosil v taške zbrane. Vie, že tieto si prezerali, ale vie len o jednej zbrani, ktorú obžalovaný vlastnil. Obžalovaného viac krát upozorňovala, aby zbraň priznal a začal ju držať legálne. Obžalovaný niekedy túto zbraň z trezora vybral. Mal ju zabalenú v handre, tričkovine bielej farby. Pri tejto zbrani mal zoznam osôb, o ktorých povedal, že ich odstrelí. Išlo väčšinou o osoby, ktoré mali voči obžalovanému nejaký dlh alebo mal obžalovaný dlh voči nim. Keď obžalovaný zbraň vytiahol, čistil si ju handričkou, stalo sa, že ju namieril na ňu, smerom na jej hlavu a povedal, že takto bude strieľať. Bála sa, vždy ušla. Do zbraní sa nerozumie. Nevie preto, aká to bola zbraň, či pištoľ alebo revolver. Bubon nemala, bola tenká, asi strieborná. Mala hnedé, drevené vygravírované plátky nalepené na rukoväti. Nespomína si presne, či boli vygravírované hnedé plátky alebo tá strieborná časť na zbrani. Túto zbraň ona v ruke nikdy nemala. Naposledy ju videla asi v roku 2006. V roku 2007 nebola vykonaná v súvislosti s vyhrázaním na jej osobu domová prehliadka, hoci ju žiadala. Pani D. polícia vydala na druhý deň od zadržania obžalovaného kľúče od auta a bytu obžalovaného. Kľúče od trezoru mával obžalovaný pri kľúčoch od bytu. Na polícii bola vypočutá 2 krát. Raz pred vznesením obvinenia a raz po vznesení obvinenia. V priebehu tohto konania jej zbraň nebola fyzicky ukázaná. Boli jej ukázané len fotografie zbraní s tým, či si pamätá a aby určila, či niektorá z týchto zbraní na fotografiách je tá zbraň, ktorú mal mať obžalovaný. Ona bez akýchkoľvek pochybností zbraň neopoznala. Nevedela to celkom, boli to podobné zbrane.

Svedkyňa A. A. D. na hlavnom pojednávaní uviedla, že od decembra 2007 do asi júna 2010 bola manželkou obžalovaného. Zoznámila sa s ním ako účtovníčka vykonávajúca mu od februára 2007 externe účtovníctvo. Tento býval v J. X. P. XX. Asi v roku 2007, bola u obžalovaného doma. Prišiel za ňou do kuchyne s krabicou a ukázal jej, že má v nej zbraň. Bola to pištoľ zn. Č.. Vie to, lebo v minulosti strieľala amatérsky súťažne. Zbraň vytiahol z krabice z handry ako od pyžama. Zbraň bola striebornej farby, na boku mala znak Č.. Boky pažby boli drevené vyrezávané a bola na nich vyrezaná ryba. Túto zbraň vtedy držala aj v ruke. Obžalovaný povedal, že túto zbraň má na svoju ochranu, že v minulosti na neho zaútočili výpalcí. Potom túto zbraň odniesol. Nevie, kde ju schoval ani odkiaľ jej ju z bytu vtedy priniesol. Viac sa s obžalovaným o tejto zbrani nerozprávali. Zbraň, ktorú jej vtedy obžalovaný ukázal, opoznala v tejto veci na fotografii aj pred políciou, kde jej bolo predložených viac fotografií zbraní. Má vedomosť, že obžalovaný už v čase, keď mali nadviazaný vzťah, fyzicky napadol svoju bývalú priateľku H. E.. Mal jej obúchať hlavu o volant, čo jej spôsobilo práceneschopnosť. Tejto sa mal tiež vyhrážať pred rodinnými príslušníkmi, že „dostane guľu medzi svetlá“. S obžalovaným sa o podrobnostiach tohto prípadu nerozprávala. Povedal jej len toľko, že to s H. E. vybaví a že už dá pokoj. Tieto podrobnosti sa dozvedela len z účasti na pojednávaní na Okresnom súde J. vo veci vyhrážania. Ďalej svedkyňa uviedla, že obžalovaný bol impulzívny. Viezla ho v roku 2009 k právnikovi, mal poranenú nohu, bol nervózny. V 90 km rýchlosti jej zatiahol ručnú brzdu počas jazdy, v dôsledku čoho havarovali. Obžalovaný je skratový človek, neviete, čo môžete od neho očakávať. Vzhľadom na to, čo jej obžalovaný urobil a tiež skutočnosť, že H. E. by nemala zranenia, keby ju nebol obžalovaný napadol. Nemôže preto vylúčiť správanie sa

obžalovaného voči H.. E. tak, ako to táto uvádzala. S poukazom na jej výpoveď z prípravného konania zo dňa 27.12.2007 vo veci vedenej na Okresnom súde J. sp. zn. XT/XXX/XXXX kedy vypovedala, že nikdy žiadnu zbraň u obžalovaného nevidela, že nevidela obžalovaného ani agresívneho a myslí si, že je to veľmi mierny a kludný človek, keď pri výpovedi v teraz prejednáwanej trestnej veci tiež uviedla, že v tom čase nemala dôvod vypovedať proti obžalovanému, za účelom odstránenia rozporov vo výpovediach, svedkyňa uviedla, že žiadny rozpor tam nie je. Výpoveď v prípravnom konaní vo veci vedenej na Okresnom súde J. bola urobená 2 dni pred ich svadbou. Keď uviedla, že zbraň videla v roku 2007 do konca roka zostávali 4 dni, teda ju videla vtedy. Vtedy uvádzala, že obžalovaný je mierny a kludný človek. Obžalovaný sa vtedy voči nej tak správal. Inak by si ho za manžela nebola zobrala. Fyzicky ju obžalovaný nikdy nenapadol, len tá udalosť v roku 2009 za volantom.

X. P. J. Y. R. Y. R. uviedol, že obžalovaného pozná, je jeho známy. Zoznámili sa asi na začiatku 90 rokov. Kupoval vtedy od obžalovaného auto. Odvtedy sa s obžalovaným stretol len raz náhodne. Poprel, že by obžalovanému niekedy odovzdal, predal, dal do držby, daroval alebo požičal nejakú zbraň. Potvrdil, že pozná aj H.. E., nie však osobne. Je možné, že sa s ňou aj niekedy rozprával, nie však o zbrani. Vie, že obžalovaný s ňou žil. Nepozná p. D.. Nevie o tom, že by bol niekedy v obci G. K.A., S. F.. Nemá vedomosť, či je obžalovaný držiteľom zbrojného preukazu a ani, že by mal mať obžalovaný zbraň. Nevie nič ani o trestnom konaní na Okresnom súde J. týkajúceho sa vydierania H.. E..

Z výpovede svedka E. G. vyplýva, že na fare v G. K. pôsobil ako farár od roku 2002 do roku 2009. Na začiatku tam s ním býval ešte starý pán farár, ktorý už nežije. Po odchode už budovu bývalej fary nenavštevoval. Nie je držiteľom zbrojného preukazu ani strelnej zbrane. Fara pozostávala z troch budov, a to z fary a dvoch bývalých hospodárskych budov. Pozemok bol oplotený. Celkovo tam boli tri vchody. Na dve brány bol zvonček a tretia bola voľná. Jedna hospodárska budova mala pivnicu. Táto bola v čase jeho príchodu na faru takmer prázdna. Boli tam nejaké fľaše. Skladoval tam potom víno. Nespomína si, že by iná z budov mala pivničné priestory. Rodinný dom s popisným č. XXX nemal pivnicu. Pri odchode z fary si zobral len svoje osobné veci. Ostatné veci tam zostali. Nebolo tam však veľa vecí, jednalo sa najmä o zariadenie kuchyne, stôl, skriňa a podobne. Všetky veci patriace fare prebral farár z J., ktorý mal pôvodne faru spravovať. Kostol nebol súčasťou fary. Príležitostne mu chodili na faru ženy upratať, kostolník urobiť nejaké veci, cez zimu kúriť a podobne. Rodinný dom s popisným č. XXX on nikomu nepredával, bol len jeho správca. Dom bol predaný po jeho odchode. Ešte pred jeho odchodom potom, čo biskup vyjadril zámer prediť budovu fary, ho osobne navštívil obžalovaný a žiadal ho o vyjadrenie pre biskupský úrad, ale k samotnému predaju už došlo až po jeho odchode.

Vo veci bolo vypracované aj odborné vyjadrenie Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ R. L. zo dňa 21.01.2016 (č.l. 87-89 spisu), z ktorého vyplýva, že vo veci nálezu zbrane v rodinnom dome v obci RT., Č. G. K. Č.. XXX - L. D., X.. XX.XX.XXXX, V. L. K., Č. G. K. Č.. XXX, bola na skúmanie z odvetvia kriminalistickej balistiky predložená ako predmet č. 1 - F. K. J. B. - R. (po prvom výstrele) pištoľ značky Č. H. XX, F. X H. Z., bez výrobného čísla s príslušným zásobníkom. Na zbrani sa v miestach obvyklého označenia nenachádza výrobné číslo a taktiež overovacia značka skúšobne zbraní s vyznačeným rokom výroby. Na základe uvedeného je možné predpokladať, že ide o nelegálne vyrobenú, resp. nelegálne poskladanú pištoľ. Táto je určená na vystreľovanie nábojov so stredovým zápalom kalibru X H. Z., iba jednotlivo. Pištoľ bola predložená v skorodovanom stave. Spúšťací a bicí mechanizmus ako i poistka zbrane sú funkčne spôsobilé. Pištoľ v predloženom stave je strelby schopná. Z technického hľadiska v zmysle zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v platnom znení podľa § 4 ods. 2 písm. g), písm. h) patrí medzi zbrane kategórie A - zakázané zbrane. Na nadobúdanie vlastníctva zbrane sa vzťahujú § 8 až § 14 a § 37.

Z potvrdenia o zaistení veci OO PZ F. č. p. J.-XXX/XXXX zo dňa 14.11.2015 a zo zápisnice o prevzatí veci OR PZ, OKP Zvolen Č.: S.-XXX/X-Y.-B.-XXXX zo dňa 18.10.2016 (č.l. 90-91, 94) je zrejmé, že dňa 14.11.2015 o 16.00 hod. bola povereným príslušníkom OO PZ F. podľa § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov osobe BK. D., X.. XX.XX.XXXX, V. L. K., Č. G. K. Č.. XXX zaistená 1 ks značne skorodovaná krátka guľová zbraň zn. Č. H. XX, F. X H., bez výrobného čísla spolu s 1 ks zásobník, 2 ks pažba rúčky a 2 ks skrutky. Táto bola dňa 18.10.2016 vyšetrovateľom PZ prevzatá podľa § 92 ods. 1 Tr. poriadku do trestného konania, avšak uskladnená zostáva naďalej na OR PZ, OD Zvolen.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie čítaním aj ďalších listinných dôkazov podľa § 269 Tr. poriadku, a to najmä rozsudku Okresného súdu J. č. k. XT/XX/XXXX-XXX zo dňa 17.12.2018

(č.l. 288-290), zápisnice o verejnom zasadnutí Krajského súdu v V. sp. zn. XTo/XX/XXXX zo dňa 14.01.2020 (č.l. 321-322), výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR a odpovede na lustráciu v registri priestupkov (č.l. 125-127, 324-325), odpisu registra trestov obžalovaného (č.l. 323), podstatného obsahu pripojeného spisu Okresného súdu J. sp. zn. XT/XXX/XXXX, oznámením Okresného súdu v J. osvedčení zo zákona (čl. 451), ako aj obsahu ostatného spisového materiálu.

Listinným dôkazom, a to rozsudkom Okresného súdu J. Č.. F.. XT/XXX/XXXX-XXXX zo dňa 31.05.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v V. R.. B.. XTo/XX/XXXX zo dňa 27.05.2015 mal súd za preukázané, že obžalovaný bol uznaný vinným pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona a pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona. Na obžalovaného sa vo vzťahu k tomuto odsúdeniu hľadí akoby nebol odsúdený.

Zároveň súd aj v zmysle záverov odvolacieho súdu uvádza, že neprihliadal na dôkaz - zápisnice o rekognícii s pripojenými fotoalbumami z čl.77-78, 79-85 ohľadne samonabíjacej pištole Č.B., H. XX, F. X H. Z., bez výrobného čísla. V tomto smere možno prisvedčiť obhajobným námietkam ohľadne vykonania týchto rekognícií, nakoľko predmetnú zbraň mali orgány činné v trestnom konaní počas prípravného konania fyzicky k dispozícii, nebol dôvod nevykonať rekogníciu reálne spôsobom in natura, keď táto zbraň mohla a mala byť predložená svedkyňiam v rade iných fyzicky existujúcich zbraní a nie prostredníctvom fotoalbumov. Vykonanie rekognície in natura podľa § 126 ods. 1 Tr. por. má prednosť pred postupom podľa § 126 ods. 2 Tr. por. Rekognícia je svojou povahou neopakovateľným procesným úkonom, preto pre hodnovernosť vykonania tohto dôkazu je nevyhnutné zabezpečiť všetky zákonné podmienky jej vykonania (obdobne v uznesení NS SR sp. zn. 2Tdo/1/2015).

Čo sa týka námietok obhajoby, že svedkyne H.. E. C. A.. D. neboli pred rekogníciou vyzvané, aby zbraň opísali v tomto smere možno zohľadniť tvrdenia obžaloby, keď zo spisu vyplýva, že svedkyňa H.. H. E. bola vypočutá dňa 10.08.2016 v čase 11,10 hod. v rámci ktorého výsluchu sa vyjadrila, ako mala predmetnú zbraň vyzeráť. Výsluch bol ukončený toho istého dňa o 11:40 hod, kedy bola so svedkyňou vykonaná rekognícia. Svedkyňa A.. A. D. bola vypočutá dňa 24.08.2016 o 13:00 hod. kedy v rámci výsluchu opísala predmetnú zbraň. Výsluch skončil o 13:25 hod. a následne bola so svedkyňou vykonaná rekognícia zbrane.

Zároveň však súd v tejto súvislosti uvádza, že z vykonaného dokazovania v prípravnom konaní vyplýva, že zbraň nebola u svedkyne L. D. zaistená vcelku a zložená, ale boli zaistené len jej jednotlivé súčasti. Nie je pritom možné zistiť, kto, kedy a z akých dôvodov ju zložil predtým ako bola predložená na znalecké skúmanie. Pri vykonaných rekogníciách neboli teda svedkyňiam ukázané jednotlivé súčasti zbrane tak ako boli zaistené, ale fotografie už zloženej zbrane. Toto tiež vnáša prvok nezákonnosti do vykonávania dôkazov v prípravnom konaní. Zároveň je možné prisvedčiť obhajobe aj v tom smere, že nie je súdu zrejmé, z akých dôvodov po oznámení nálezu zbrane neboli pri prvom kontakte s ňou (pri zaistení jej jednotlivých častí) skúmané eventuálne stopy, ktoré by sa na nej mohli nachádzať, napr. daktyloskopické stopy alebo zisťovanie DNA, na základe ktorých by bolo možné stotožniť osoby, ktoré s ňou manipulovali.

Čo sa týka ďalších dôkazov, obžalovaného zo spáchania skutku usvedčovali svedkyne L. D., A.. A. D. C. H.. H. E.. Súd však výpovede týchto svedkýň nepovažoval za dôveryhodné a to vzhľadom k týmto skutočnostiam :

Z výpovede svedkyne L. D. vyplýva, že táto mala nájsť jednotlivé časti zbrane v rodinnom dome v G. K. Č.. XXX, pričom zároveň súd poukazuje na to, že je rozporné už aj miesto, kde mala svedkyňa predmetnú zbraň nájsť, keď v úradnom zázname zo dňa 14.11.2015 (čl. 93) je uvedené ako miesto nálezu zbrane pivnica rodinného domu, pričom aj v uznesení o začatí trestného stíhania (čl. 2), v uznesení o vznesení obvinenia (čl. 3) ako aj v obžalobe (čl. 142) je ako miesto skutku uvedená pivnica rodinného domu č. XXX Y. G. K.. Zo zápisnice o výsluchu svedkyne D. zo dňa 31.05.2016 (čl. 52) však následne vyplýva, že zbraň mala nájsť v garáži rodinného domu. V súvislosti s výpoveďou svedkyne je zároveň potrebné poukázať aj na to, že táto svedkyňa sama uviedla, že túto zbraň dovtedy nikdy v živote nevidela, ani nevidela v rukách obžalovaného nikdy žiadnu zbraň. Z výpovede tejto svedkyne tiež vyplýva, že obžalovaný bol v dome v K. Z. naposledy v októbri 2014, pričom zbraň bola nájdená až 14.11.2015, t.j. viac ako po roku od jeho odchodu z nehnuteľnosti. Zároveň bola nájdená na mieste, kde podľa výpovede svedkyne táto denne chodila a parkovala tam auto. Zároveň krabica so zbraňou mala byť voľne položená. Zároveň

si obžalovaný prišiel po odchode z domu v roku 2014 aj pre svoje veci a to minimálne trikrát, pričom v tomto smere je tiež potrebné prisvedčiť obhajobe obžalovaného, že nie je zrejme a je minimálne otázne, prečo by si vtedy nezobral z rodinného domu aj zbraň, najmä ak ju mal mať v nelegálnej držbe.

Svedkyňa H.. H. E. vo svojej výpovedi uvádzala, že s obžalovaným žila v spoločnej domácnosti od r. 1996 do apríla 2007. Následne v septembri 2007 mal vzniknúť medzi ňou a obžalovaným konflikt súvisiaci s prepisom nehnuteľnosti, čoho dôsledkom bolo konanie na Okresnom súde v J. R.. B.. XT/XXX/XXXX pre trestný čin nebezpečného vyhrážania. Má vedomosť, že obžalovaný mal asi od roku 2000 zbraň. Mal ju uloženú v spálni v trezore v J., X. P. XX. F. ju od Y. R., ktorý mu sústavne nosil v taške zbrane. Vie, že tieto si prezerali, ale vie len o jednej zbrani, ktorú obžalovaný vlastnil. Obžalovaného viac krát upozorňovala, aby zbraň priznal a začal ju držať legálne. Obžalovaný niekedy túto zbraň z trezora vybral. Mal ju zabalenú v handre, tričkovine bielej farby. Pri tejto zbrani mal zoznam osôb, o ktorých povedal, že ich odstreľí. Išlo väčšinou o osoby, ktoré mali voči obžalovanému nejaký dlh alebo mal obžalovaný dlh voči nim. Keď obžalovaný zbraň vytiahol, čistil si ju handričkou, stalo sa, že ju namieril na ňu, smerom na jej hlavu a povedal, že takto bude strieľať. Bála sa, vždy ušla. Do zbraní sa nerozumie. Ďalej uviedla, že nevie, aká to bola zbraň, či pištoľ alebo revolver. Bubon nemala, bola tenká, asi strieborná. Mala hnedé, drevené vygravírované plátky nalepené na rukoväti. Nespomína si presne, či boli vygravírované hnedé plátky alebo tá strieborná časť na zbrani. Túto zbraň ona v ruke nikdy nemala. Výpoveď tejto svedkyne je však v zásadnom rozpore s výpoveďou svedka Y. R., ktorý vo svojom výsluchu poprel, že by obžalovanému niekedy odovzdal, predal, dal do držby, daroval alebo požičal nejakú zbraň.

Svedkyňa A.. A. D. vypovedala, že asi v roku 2007, bola u obžalovaného doma, kedy prišiel za ňou do kuchyne s krabicou a ukázal jej, že má v nej zbraň. Bola to pištoľ zn. Č.. Vie to, lebo v minulosti strieľala amatérsky súťažne. Zbraň vytiahol z krabice z handry ako od pyžama. Zbraň bola striebornej farby, na boku mala znak Č.. Boky pažby boli drevené vyrezávané a bola na nich vyrezaná ryba. Túto zbraň vtedy držala aj v ruke. Ďalej svedkyňa uviedla, že obžalovaný bol impulzívny, skratový človek, od ktorého nevie čo očakávať. Jej výpoveď je však v zásadnom rozpore s jej výpoveďou z prípravného konania zo dňa 27.12.2007 vo veci vedenej na Okresnom súde J. R.. B.. XT/XXX/XXXX, kedy vypovedala, že nikdy žiadnu zbraň u obžalovaného nevidela, že nevidela obžalovaného ani agresívneho a myslí si, že je to veľmi mierny a kľudný človek.

Z vykonaného dokazovania zároveň vyplynulo, že všetky vypočuté svedkyne H.. H. E.Á., A.. A. D. C. L. D. majú dlhodobé spory majetkového a rodinného charakteru s obžalovaným. Ich vzťah k obžalovanému možno hodnotiť ako výrazne negatívny. Z tohto dôvodu ako aj z dôvodov vyššie uvedených podstatných rozporov v ich výpovediach súd nemohol výpovede týchto svedkýň považovať za dôveryhodné.

Z výpovede svedka G. má súd za preukázané, že tento svedok na bývalej fare, dom č. XXX pôsobil ako v roku 2009 a počas tohto obdobia od roku 2006 bola fara voľne prístupná, navštevovali ho rôzne osoby a rôzne osoby na fare vykonávali rôzne práce ako upratovanie, údržbu domu, vykurovanie a podobne. Nehnuteľnosť mala tri brány, pričom jedna sa nezamykala. Zároveň svedok uviedol, že po jeho odchode zostali na fare ešte nejaké veci. Výpoveď tohto svedka pôsobí objektívne, keď tento vypovedal o spôsobe života na fare v K. Č..Z. s tým, že do roku 2009 veľmi dobre pozná pomery tohto objektu priestorov.

Pre uznanie viny páchatela zo žalovaného skutku je nutné, aby k takémuto záveru súd dospel vyhodnotením vykonaných dôkazov a to tak priamych, ako aj nepriamych. Keďže súd výpovede svedkýň H.. H. E., A. D. C. L. D. vyhodnotil ako nedôveryhodné (vid' odôvodnenie vyššie) a ďalej z dokazovania nevyplývala ucelená reťaz nepriamych dôkazov, v zmysle ktorej by bolo možné jednoznačne bez akýchkoľvek pochybností vysloviť záver o vine obžalovaného, súd po takýchto úvahách dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním vyvstala pochybnosť v tom, či práve obžalovaný sa dopustil žalovaného skutku. Svedok Y. R. poprel, že by obžalovanému predával alebo zadovážil zbraň. Zároveň z výpovede svedka G., ktorého výpoveď považuje súd za dôveryhodnú je zrejme, že nehnuteľnosť, v ktorej bola nájdená zbraň mala tri brány, pričom jedna sa nezamykala, teda bol do nej voľný vstup. Zároveň svedok uviedol, že po jeho odchode zostali na fare ešte nejaké veci. Tiež je potrebné poukázať na to, ako už bolo uvádzané vyššie, že obžalovaný bol v dome v K. Z. naposledy v októbri 2014, pričom zbraň bola nájdená až 14.11.2015, t.j. viac ako po roku od jeho odchodu z nehnuteľnosti. Za viac ako rok sa v dome K. Č.. XXX mohlo vystriedať viacero osôb a teda nie je vylúčená ani možnosť, že sa zbraň na toto miesto dostala úplne iným spôsobom ako uvádzala obžaloba. Zároveň si obžalovaný prišiel po odchode z domu v roku 2014 aj pre svoje veci a to minimálne trikrát, pričom v tomto smere je tiež potrebné prisvedčiť

obhajobe obžalovaného, že nie je zrejmé a je minimálne otázne, prečo by si vtedy nezobral z rodinného domu aj zbraň, najmä ak ju mal mať v nelegálnej držbe.

Preto na základe vyššie uvedeného súd konštatoval, že v danom prípade existujú pochybnosti ohľadom páchatela žalovaného trestného činu a preto s poukazom na zásadu in dubio pro reo obžalovaného spod obžaloby prokurátora oslobodil, lebo nebolo jednoznačne na hlavnom pojednávaní dokazovaním preukázané, že predmetný skutok spáchal práve obžalovaný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. poriadku.)

Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Podľa § 9 ods. 1, v spojení s § 8 písm. a) Zákona č. 62/2020 Z.z., o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, lehota na podanie opravného prostriedku pre obvineného, jeho obhajcu, poškodeného a zúčastnenú osobu, do 28. 02. 2021 n e p l y n i e.